

[Victor Larsen.]

Forhandling, men vi peger paa den Fare, det rummer at komme ind paa en saadan Lovgivning, og vi ønsker at tage Spørgsmaalene frem, saaledes som de former sig for os.

Jeg er i øvrigt ikke rigtig klar over, hvorledes Tallet 25 Søgndage, som den højtæredede Minister har sat i Maanederne November—Februar inklusive, fremkommer. Jeg kan nok se, at det er en lille Maanedes Arbejdsledighed, men jeg ved ikke, om det er saadan et Greb i Posen, eller om man har en Begrundelse for at have fundet paa dette Tal.

Hvad jeg har studset over, er ogsaa, at medens den foreslaaede Brændselshjælp til Aldersrente- og Invalidere er 30 Kr., er den samme Hjælp for Forsørgeres Vedkommende for de arbejdsløse sat til 36 Kr. Nu ser jeg nok, at Arbejdsledeskasserne skal betale 663 000 Kr.; det er selvfølgelig noget af det, de 36 Kr. er mere end de 30; om det har nogen Relation dertil, ved jeg ikke, der har det muligvis ikke. Men jeg ved i alt Fald, at det har været den gangse Opfattelse, at de gamle havde Brug for mere Varme end de yngre, og da det er Tilskud til Brændsel, Hjælp til Varme, her er Tale om, staar det mig ikke helt klart, hvorfor man har valgt Beløbet 36 Kr. i dette Tilfælde.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at der nedsettes et Udvalg til Gennemgang og Drøftelse af Forslaget, derunder ogsaa af de Bemærkninger, jeg paa mit Partis Vegne har tilladt mig at fremføre.

Nøhr: Efter den udførlige Gennemgang af Lovforslaget, som allerede har fundet Sted under Forhandlingen her, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget. Mit Parti kan tiltræde saavel Lovforslagets Tanke som Udformningen af det. Der behøves ingen nærmere Paavisning af, at den voldsomme Stigning i Brændselspriserne, som har fundet Sted, er en meget alvorlig Sag baade for et stort Antal arbejdsløse og for de fleste Aldersrente- og Invalidere. Den betyder et dybt Indhug i en Forsikringshjælp eller Rente, der vel at mærke i Forvejen er fastlagt, men som for mange af de Mennesker, her er Tale om, ikke er større, end at der selv med en normal Brændselsudgift kan være Bekymringer nok med at faa Pengene til at slaa til. Der er altsaa efter vor Mening god Grund til for Lovgivningsmagten at træde til med en Brændselshjælp, og jeg

synes, at alle Partier burde kunne enes herom.

Saaledes som Lovforslaget fremtræder, afgrænser det efter vor Opfattelse Hjælpen paa en fornuftig Maade. Det sikrer, at Hjælpen virkelig kan ydes til de Hjem og Personer inden for Rentenydernes og de forsikrede arbejdsløses Kreds, som Brændselsstigningen rammer, det udelukker de Personer, der af særlige Grunde gaar fri af Prisstigningen, og det lukker ligeledes af for de Misbrug, som vilde opstaa ved, at flere i den samme Husstand hver især kunde faa Brændselshjælp. Det giver Kommunerne og Arbejdsledeskasserne Adgang til at yde Hjælpen in natura, hvilket jo vil sige ved Uddeling af Kort, for, som det hedder i Bemærkningerne til Forslaget, at sikre, at Hjælpen virkelig bliver udnyttet til det omhandlede Formaal.

Dermed tror jeg, at Lovforslaget i Virkeligheden har truffet, hvad Befolkningen i Almindelighed vil finde rimeligt. Naturligvis kan der være Forskel paa Trangens Størrelse hos de enkelte, saavel inden for Alders- og Invalidere m. v. som inden for de forsikrede arbejdsløses Kreds; men ved Udbetaling af en Hjælp som denne, een Gang for alle, gør man sikkert rigtigt i at holde sig til ensartede Beløb i Stedet for at gaa til vidtløftige Beregninger af, hvad der kunde tilkomme den enkelte efter vedkommendes Trangsforhold. Den store Regel vil jo dog være den, at ingen vil misunde Aldersrentenyderne, Invalidere eller de arbejdsløse en lille Ekstrahjælp, saa de kan være sikre paa at kunne have Varme i Stuerne i den kommende Vinter.

Ogsaa den Maade, hvorpaa Udgifterne fordeles efter Forslaget, kan vi tiltræde, idet man jo her i det store og hele bygger paa det allerede bestaaende Beregningsgrundlag. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var inde paa den Tanke, at Staten skulde overtage alle Udgifterne ved Brændselshjælpen til Aldersrente- og Invalidere. Men jeg ser nu ikke rettere, end at alt taler for ved et Lovforslag som dette, der betyder en Forøgelse af Rentens Værdi, at man følger det bestaaende Fordelingsgrundlag for Udgifterne til Aldersrente og Invalidere.

Jeg gør endelig opmærksom paa, at der i Lovforslaget udtrykkelig indeholdes en Bemyndigelse for Finansministeren til at yde Kommunerne Forskud af den Refusion, der tilkommer dem, og jeg er ikke i Tvivl om, at der vil være en Del Tilfælde, hvor